

پاولو روفیلی

PAOLO
RUFFILLI

گزیده اشعار

باز سرایی از ایتالیایی به فارسی
سام و اتقی

مجموعه شعر نوین جهان (۱)

پاولو روفیلی
PAOLO RUFFILLI

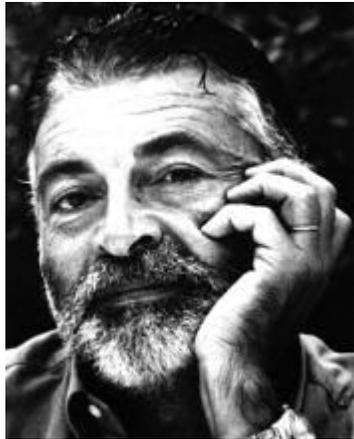
گزیده اشعار

باز سرایی از ایتالیایی به فارسی
سام واثقی

مجموعه شعر نوین جهان (۱)

پاولو روفیلی - گزیده اشعار
نشر مجموعه شعر نوین جهان
باز سرایی از ایتالیایی به فارسی سام و انقی
23/04/2006

© کلیه حقوق برای نویسنده محفوظ است. تهیه هر گونه اثر از متن این مجموعه و یا بخشی از آن طبق قانون کپی رایت منوط به اجازه کتبی نویسنده پاولو روفیلی است.

پاولو روفیلی PAOLO RUFFILLI

ایتالیا (۱۹۴۹ -)

پاولو روفیلی، شاعر، رمان و مقاله نویس ایتالیایی، در سال (۱۹۴۹) در ریتی (*Rieti*) متولد شد و سالهای کودکی و جوانی را در فرلی (*Forlì*) سپری کرد. وی فارغ التحصیل رشته ادبیات از دانشگاه بُلنیا (*Bologna*) است و در طی بیست سال گذشته مقالات متعددی در بخش فرهنگی مجله ایل رستو دل کارلینو (*Il Resto del Carlino*) و روزنامه هایی چون لا ریوبلیکا (*la Repubblica*)، لا ستامپا (*la Stampa*)، ایل جیورنال (*Il Giornale*) و ایل گاتزتینو (*Il Gazzettino*) منتشر کرده. او مدتی دبیر انتشارات گارتسانتی (*Garzanti*) در میلان (*Milano*) بود و پس از آن تا امروز سردبیر انتشارات دلءون (*del Leone*) در ونیز (*Venice*) بوده. وی از سال ۱۹۷۲ بیش از نه جلد کتاب شعر منتشر کرده از جمله:

- *Piccola colazione* (1987, American Poetry Prize, in english translation *Malaria, Poetry Chicago* 1989, and *Story Line Press* 1991, now *Like it or no, Bordighera Press* 2006),
 - *Diario di Normandia* (1990, Montale Award)
 - *Camera oscura* (1992, Prix Victor Hugo)
 - *Nuvole* (1995)
 - *La gioia e il lutto* (2001, Prix Européen, in english translation *Joy and Mourning, Dedalus Press* 2004).
- روفیلی در مورد سبک شعری خود می گوید "همواره میخواهم با کمترین تعداد کلمات هر آنچه که ممکن است بیان کنم... در جستجوی شعری هستم، با کمترین انتخاب، بیشترین بیان را عرضه می کند."

فهرست آثار

شعر

La quercia delle gazze, Forum, Forlì, 1972; 2a ed. 1974
Quattro quarti di luna, Forum, Forlì, 1974; 2a ed. 1976
Notizie dalle Esperidi, Forum, Forlì, 1976
Piccola colazione, Garzanti, Milano, 1987; 3a ed. 1996 (American Poetry Prize)
Diario di Normandia, Amadeus, Montebelluna, 1990 (Premio Montale e Premio Camaiore)
Camera oscura, Garzanti, Milano, 1992; 3a ed. 1996
Nuvole, con foto di F. Roiter; Vianello Libri, Ponzano, 1995; 2° ed. 1998
La gioia e il lutto, Marsilio, Venezia, 2001; 3a ed. 2002 (Prix Européen)

داستان

Preparativi per la partenza, Marsilio, Venezia, 2003 (Premio delle Donne)

مقاله

Vita di Ippolito Nievo, Camunia, Milano, 1991
Vita amori e meraviglie del signor Carlo Goldoni, Camunia, Milano, 1993

ترجمه

K. Gibran, *Il Profeta*, San Paolo, Cinisello Balsamo, 1989; 10a ed. 2002
R. Tagore, *Gitanjali*, San Paolo, Cinisello Balsamo, 1993
La Musa Celeste: un secolo di poesia inglese da Shakespeare a Milton, San Paolo, Cinisello Balsamo, 1999.

مقاله در مورد اشعار روفیلی

[The Word That Cuts to the Quick](#) by Roland Barthes

[Oblique Trajectories](#) by Eugenio Montale

[The Lightness of Music](#) by Luigi Baldacci

سایت نویسنده در اینترنت

www.paoloruffilli.it

امتیاز ترجمه به زبان فارسی

From: paolo.
ruffilli@tin.it [<mailto:paolo.ruffilli@tin.it>]
Sent: Monday, April 03,
2006 9:34 AM
To: sam@vaseghi.de
Subject: R: from Paolo Ruffilli

Dear
Sam
I am very happy for the idea to translate my poems in
Farsi.
So I
entrust you my poems. There is no problem for the
rights. I have the rights of my poems. I believe in the
poetry like a human adventure of the mind and spirit,
without frontiers.
Thank you and ciao
Paolo

فهرست اشعار

NELL'ATTO DI PARTIRE

/8/ هر آن، که می روم

TUNNEL

/12/ تونل

VIAGGIO

/15/ سفر

DA NESSUNA PARTE

/18/ از هیچ کجا

AMORE

/21/ عشق

DESIDERIO

/24/ التماس شهوت

DESTINO

/27/ سرنوشت

VITA

/30/ زندگی

LA PAROLA

/33/ واژه

INSIEME

/36/ با همدیگر

PADRE

/39/ پدر

NELL'ATTO DI PARTIRE

هر آن، که می روم

NELL'ATTO DI PARTIRE

Sarà che l'ho sentita
ogni volta uguale
e non è stata mai
una cosa astratta
ma proprio segnata
sulla pelle, fatta
azione materiale
che assale e
che cancella,
un'incisione dolorosa
una particella tolta
e consumata tutta
una limatura

هر آن، که می روم
می دانم، که چه احساس کردم
هر بار که آمد، هر بار که گذشت،
و هرگز نبود این احساس
تنها رسم تخیلی،
ترسیم واقعیتی بود،
در ناگهانِ حمله ای
قلم زده بر تیزاب و نهاده
نشانی بر پوستِ من
برشی ظریف
برشی دردناک
قطعیتی،
شکافته،
در امتداد دقیق زاویه ای،

in puncti loco
un accorciamento minimale.
Dipenderà, sia pure,
dalla mia natura . . .
però lo sperimento
nell'atto di partire
che tanto o poco
è già un morire.

به مقیاس کمترین
کاهشی...
هر چه باد ا باد، من نمی توانم
خود را عوض کنم،
هر چند به تجربه می دانم،
هر گاه از جایی می روم،
به جایی دیگر، کم و بیش
از مرگی دیگر می گذرم.

TUNNEL

تونل

TUNNEL

È all'improvviso,
dentro il tunnel
che non finisce mai,
nell'aria morta
che pizzica alla gola.
Tutte le volte
che ci sono già passato.
Eppure, no, non vale
che lo ricordi,
lo anticipi una sola.
Picchio nel muro
e lì mi rendo conto,
dentro il percorso
cieco e uguale

تونل

و همه - ناگهان
در ژرفای تونل
که بی انتها میروید
در هوای مرده
و خراشان، حلقومت.
همه آن سفرهایی
که مرا پیش از این به اینجا رسانده بودند.
هرچند نه، دیگر مهم نیست
که بیاد آورم، هیچکدامشان را
یا در انتظار سفری دیگر باشم.
مشتی بر دیوار
می‌کوبم، در ژرفای کور
این گذر یکنواخت
در انعکاس تن خود

specchio di me
a una mia spoglia,
di ciò che è stato
di come, in fondo
e contro ogni mia voglia,
io sia cambiato.

در خلع روانم
و آنچه باقی مانده
گویی، در این اعماق
بی آنکه خود بخواهم،
آنی، دگرگونم.

VIAGGIO

سفر

VIAGGIO

Poi, alla fine,
mi metto in moto
nonostante
la tentazione di restare
nelle zone più vicine
in vista del mio noto.
Ma, in compenso, parto
solo per tornare.
Non so neanch'io
cos'è che vale
e mi convince,
quale pensiero . . .
un'intuizione certa
un sesto senso

سفر

باری، سرانجام تکانی وُ
از جای می جنبم
نه نمی ایستم،
روی در روی این وسوسه ایستادن،
رو در روی وُ هر چه نزدیکتر
به آنچه می شناسم.
و در ازای رفتنم، اما
تنها می روم تا باز گردم، باز.
نه می دانم
چیست چنین،
که قانعم می کند
بر این باور خام...
شاید غریزه ای، احساسی تهی از تردید،
حسی در بعد ششم،

che mi spinge,
la coscienza fulminante
di una scoperta
paradossale,
che bisogna perdersi
per potersi davvero
ritrovare.

که پیش - مرا تکانی وُ
ناگه آنی
کشفی است متضاد،
که می گوید،
گم کرد باید خود را، تا بار دیگر
یافت.

DA NESSUNA PARTE

از هیچ کجا

DA NESSUNA PARTE

Quante volte
sono partito
appena giorno o
nel cuore della notte
e, molte, controvoglia
nel dispetto finito
con la testa
sulla soglia del ritorno.
Se si potessero sommare
una all'altra
tutte le rotte
e aggiungere le mete
foglia su foglia
quale catena lunga

از هیچ کجا

بارها

ترک گفتمش

همگام طلوع روز

یا در قلب شب هنوز

و هر آن گاه، بی آنکه بخواهم

رنجشی بود، که درگذشت

و سراسیمه ذهنم بود

در آستانه بازگشت.

ای کاش می شد، کومه کردشان

هجوم خیابان ها را و انباشت

روی هم، تک تک، یک به یک

برگ بر برگ و

انبوهی ساخت از مقصدشان

تا ترسیم زنجیره ای بی انتها

di deriva,
che mostruoso disegno
della distanza
si comporrerebbe nel totale
sulle carte . . .
sarebbe la riprova
di una condanna
senza mai riposo,
si vedrebbe
che non si avanza
di una spanna,
che più si va
e meno si trova,
che non si arriva
da nessuna parte.

و طرح هیولایی
از امتداد فاصله ها،
نقش تمامی
بر تمامی نقشه ها...
اینست، رمز ثبات جمله ای
محکوم، که در هیچ نهایتی نمی یابد
آرام،
و نگاهت مگر بر خود
هرگز گذر نخواهد برد
بر این فاصله کوتاه،
که هر چه پیشتر می روی
و آهسته تر می ایستی اش
نمی رسی
به هیچ کجا.

AMORE

عشق

AMORE

Così, di colpo
mi colgo sullo specchio
stretto nell'abbraccio
mentre mi proietto
oltre me stesso:
contratto desiderio
e strazio di un soggetto
che mima la fusione. Ma
annulla la finzione e il sogno
di unione più totale
proprio l'oggetto
duro che, intanto,
sale su nel mezzo
di noi due

عشق

آنی،
میابم خود را در آینه
در تنگ آغوشی،
خویش - در بازتابی
فراسوی خویشتن خویش:
انقباض التماسی عمیق،
زجری نهاده بر موجودی،
که تنها تقلید آمیزشی است. اما
شکست توهمی است، رؤیای
یگانگیمان، هدفی
سخت، دشوار، هم
اکنون، که می بالد بر تارک
دوگانگیمان

e che si oppone
corpo estraneo
alla sua stessa affermazione.

و نفی می کند
در این تن ز خود بیگانه
قطعیت وجود خود را.

DESIDERIO

التماس شهوت

DESIDERIO

Penso di me
che frugo con la mano
il corpo arreso e
aperto a ogni assalto
e ascolto intanto,
teso sul tonfo
del tuo cuore,
la voce che cigola
e che stride
pronunciando:
 “amore”.
Penso di me che
conto piano
ogni anfratto e appiglio

التماس شهوت

به خود می اندیشم، که
در تماس نوازش کدام دست
تن تسلیمت گشوده روی
بر هر آن یورش عشق
و باری گوش می نهد بر
تپش محکم
قلبت
و صدایی، که
جغ وُ جغ هجی می کند
"عشقمی"
در فکر خودم، که
آرام می شمارم
هر زیر وُ بم وُ گوش وُ کناری
چه بشناسمش چه نشناسمش، باری

scoperta e nascondiglio
tuo di me che punto
e mi assottiglio
e cerco e inseguo
misurandola sul serio
la causa
di tanto desiderio.

در تو ... خودم، که نیش می زدم
و تنم را، که سبک می کنم،
در شکارش می جویم و
چه هشیارانه می سنجم
انگیزه
التماس ژرفای این شهوت را.

DESTINO

سر نوشت

DESTINO

È in quel remoto soffio
dentro al cuore
che ognuno riconosce
il suo destino.
Il sogno più proibito:
l'idea di un infinito
perfino quotidiano,
lasciato in sorte
al corpo dell'amore.
Arreso e imprigionato
per conservare intatto
il suo sapore,
sottratto al vuoto
tenuto tra le cosce

سرنوشت

و در آن زمزمه دور
در ژرفای دلهاست،
که بازمی یابد هرکس
سرنوشت خود را.
رویای اکیدا ممنوع:
تصور ابدیتی -
حتی در مقیاس کوتاه روزها
سپرده به سرنوشت
تنی، تندیس عشق.
در بند و اسیر محفظه ای
برای ضبط و حفظ
طعم زنده اش،
عصاره ای از خلع از
دیرگاهی پرورده میان ران ها،

a lungo, invano,
come l'acqua
che scivola comunque
dalla mano.

تهی،
چون آب
روان، لغزشی
بردست‌هایت.

VITA

زندگی

VITA

L'accendersi e
lo spegnersi
(per caso?) della vita
la traccia luminosa
la scia che lascia
dietro a sé
quello che è stato
amato o non amato
comunque sconosciuto
la gioia e il lutto:
precipitato, tutto,
nel cieco vaso
tra le braccia del buio.
L'orma appassita

زندگی

خود بر می افروزاند و
خود به خاموشی می نشاند
(نا گه آنی؟) از آن زندگی
پیکردی از نور و
رهنشانی رهسپار
آنچه
که مغلوب عشق
بوده یا نبوده،
انکار
شادمانی یا ماتم: اینک
همه اش رسوب کرده
در شیشه ای سیاه کور
در آغوش تاریکی و انزوای نور.
و باری، ناگاه

eppure, intanto,
rifiorita
di ogni cosa.
L'ombra e l'odore
neppure più il colore
il pensiero pensato
della rosa.

رد خفیف نور است،
که از همه چیز می تراود
و می شکند بر همه چیز از نو.
سایه و رایحه و
نه بیش از رنگ و
فکر شکفته در افکار
گلی سرخ.

LA PAROLA

واژه

LA PAROLA

La parola, per me,
veniva da distante.
Un a priori, quasi,
l'avvertivo. Un eccitante.
In un processo in
qualche modo inverso.
Nel darle per riscontro
una realtà che invece,
più toccata e presa, più
sfuggiva inconsistente
ai cinque sensi.
Con l'effetto di essere
lanciata contro un corpo
pronunciato e, nel

واژه

واژه، برای من
تنها از دوردست آمد.
حس می کردم پیش -
آمدی است. محرکی.
ره آوردِ روندی
واژگونه گویی.
و در قالب پاسخی اگر
مکمل واقعیتی، نه،
هر لمس، هر چنگی بر تنش
بیشتر می گریزاندش
در محلول نا مشخص
پنج حس نا محسوس.
و باز تابش تنها
پرتاب بر پیکری است،

suo dirlo, di colpo
riafferrato.

که بر زبان میلغزد، و آنگاه،
در امتداد بیانش، لحظه ای
به چنگ می افتد.

INSIEME

با همدیگر

INSIEME

Insieme. Tenendosi piano

sul corpo svelato

al tatto, al gusto

violato

dall'occhio, da mano.

Un senso perduto

ripreso,

in lenta caduta

di peso, si lascia

di volta

in volta, si piega

si rende al suo volo.

Nel fondo, nel morso

distesi

با همدیگر

با همدیگر. آرام بدن هامان را

در بر گرفته ایم، عریان

در لمس و مزه

گویی پست

در چشمها، در دستها.

حسی از دست رفته و

باز یافته

در سقوط آرام

وزنه ای، روانه

هر گه

گاه، تسلیم.

انحنای پروازش.

و بر کف پاره ای

کشیده

slittati, confusi

arresi alla stretta cintura.

لغزان، پالوده در چنگ

تمنای تنگ بند.

PADRE

پدر

PADRE

Padre potente

arbitrio comando

signore che prende

che regge le fila

che muove e sostiene

dominio e licenza.

Padre che è assente

Sole lontano

ignoto mestiere

enigma che incalza

diverso e straniero

limite termine fine.

Padre splendente

pensato e sognato

پدر

پدر

نیرومند

فرمانروای مطلق

چیره دستی که در چنگ فشرده ای

ماهرانه بندها ر

می چرخانی،

می گردانی و می کوبی،

دستور.

پدر

غایب

آفتاب دور

مشغله ناشناس

معمای پرزور

دگرگونه بیگانه

tenuto soltanto per mano
guerriero tornato
per poco disposto a restare
giocare parlare una volta
babbo papà.

بس تمام پایان.
پدر
درخشان
در ذهن، در رویا،
تنها در دست
جنگجوی بازگشته،
و آسوده دمی،
برای بازی برای حرف
بابا با با.

پاولو روفیلی - گزیده اشعار
نشر مجموعه شعر نوین جهان
باز سرایی از ایتالیایی به فارسی سام واثقی

23/04/2006

© کلیه حقوق برای نویسنده محفوظ است. تهیه هر گونه اثر از متن این مجموعه و یا بخشی از آن طبق قانون کپی رایت منوط به اجازه کتبی نویسنده پاولو روفیلی است.